

Sygn. akt III CSK 419/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku H. S.
przy uczestnictwie B. S.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 31 stycznia 2014 r.,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. oddala wniosek uczestniczki o przyznanie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy H. S. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z 31 stycznia 2014 r. podnieść należy, co następuje.

W sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna jest dopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi nie mniej niż 150.000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.). Wartością przedmiotu zaskarżenia jest wartość konkretnego interesu, tj. roszczenia, żądania lub składnika majątkowego, którego dotyczy wniesiona skarga. Co do zasady, w sprawach tych wartość przedmiotu zaskarżenia nie może przekraczać wartości udziału należącego do skarżącego.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 229.800 złotych czyli wartość jednego składnika majątku, jakim jest lokal mieszkalny przyznany uczestniczce ze spłatą na rzecz skarżącego w kwocie 45.960 złotych stanowiącej 20 procent wartości lokalu zgodnie z prawomocnym postanowieniem wstępnym ustalającym nierówne udziały małżonków w majątku wspólnym (80 procent na rzecz uczestniczki i 20 procent na rzecz wnioskodawcy). Nawet więc przy przyjęciu równych udziałów małżonków w majątku wspólnym równowartość udziału przysługującego skarżącemu w majątku wspólnym byłaby niższa niż 150 000 złotych. Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia na podstawie akt sprawy, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. Sprawdzenie jest niezbędne wówczas, gdy od tej wartości zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2014 r., II CSK 235/14, niepubl.).

Z tych względów skarga kasacyjna wnioskodawcy jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 519¹ § 2 k.p.c. Wniosek uczestniczki postępowania o przyznanie kosztów postępowania kasacyjnego podlegał oddaleniu, albowiem w odpowiedzi na skargę nie wniosła ona o odrzucenie skargi mimo jej niedopuszczalności.

